

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)
της 11ης Ιουνίου 1992 *

Στην υπόθεση C-358/89,

Extramet Industrie SA, εταιρία γαλλικού δικαίου, με έδρα την Annemasse (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον Aloyse May, δικηγόρο Λουξεμβούργου, και την Chantal Momège, δικηγόρο Παρισιού, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Aloyse May, 31, Grand-rue,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενο από τους Yves Crétien και Erik Stein, νομικούς συμβούλους, εκπικουρούμενους από τους Arnaud Michel και Dominique Voillemot, δικηγόρους Παρισιού, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Xavier Herlin, διευθυντή του νομικού τμήματος της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer, Kirchberg,

καθού,

υποστηριζόμενου από

- 1) **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**, εκπροσωπούμενη από τον Eric L. White, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενο από τον Claus-Michael Harpe, γερμανό δημόσιο υπάλληλο αποσπασμένο στην Επιτροπή βάσει της συμφωνίας περί ανταλλαγής εθνικών δημοσίων υπαλλήλων, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Roberto Hayder, εκπρόσωπο της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,
- 2) **Péchiney Électrométallurgie SA**, εταιρία γαλλικού δικαίου, με έδρα το Παρίσι,
- 3) **Chambre syndicale de l'électrométallurgie et de l'électrochimie**, με έδρα το Παρίσι,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

εκπροσωπούμενες αμφότερες από τον Xavier de Roux, δικηγόρο Παρισιού, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Jacques Loesch, 8, rue Zithe,

παρεμβαίνουσες,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2808/89 του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 1989, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές μεταλλικού ασβεστίου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Σοβιετικής Ένωσης και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβάλλεται στις εισαγωγές αυτές (ΕΕ L 271, σ. 1),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους F. A. Schockweiler, πρόεδρο τμήματος, P. J. G. Kapteyn, G. F. Mancini, K. N. Κακούρη και J. L. Murray, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs
γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τους διαδίκους που αγόρευσαν κατά τη συνεδρίαση της 27ης Φεβρουαρίου 1992,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 8ης Απριλίου 1992,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου, στις 27 Νοεμβρίου 1989, η Extramet Industrie SA (στο εξής: Extramet), εταιρία γαλλικού δικαίου, ζήτησε, δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, την ακύρωση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2808/89 του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 1989, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές μεταλλικού ασβεστίου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Σοβιετικής Ένωσης και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβάλλεται στις εισαγωγές αυτές (ΕΕ L 271, σ. 1), ή, τουλάχιστον, της αιτιολογικής σκέψης 24 του κανονισμού αυτού.
- 2 Η Extramet είναι ο σημαντικότερος εισαγωγέας στην Κοινότητα μεταλλικού ασβεστίου προελεύσεως, κυρίως, Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Σοβιετικής Ενώσεως. Οι εισαγωγές μεταλλικού ασβεστίου αποτελούν τη βασική πηγή εφοδιασμού της Extramet η οποία παρασκευάζει, από το προϊόν αυτό βάσει μιας μεθόδου επαναποστάξεως την οποία έχει επινοήσει και κατοχυρώσει με δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, κόκκους καθαρού ασβεστίου που χρησιμοποιούνται κυρίως στη μεταλλουργική βιομηχανία.
- 3 Κατόπιν καταγγελίας που υποβλήθηκε από τη chambre syndicale de l'électrometallurgie et de l'électrochimie (ένωση παραγωγών προϊόντων ηλεκτρομεταλλουργίας και ηλεκτροχημίας) (στο εξής: chambre syndicale), εξ ονόματος της Pêchiney Électrometallurgie SA (στο εξής: Pêchiney), αποκλειστικού παραγωγού μεταλλικού ασβεστίου εντός της Κοινότητας, η οποία μεταποιεί καθαρό μεταλλικό ασβέστιο βάσει ίδιας μεθόδου αποστάξεως, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 707/89, της 17ης Μαρτίου 1989, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές μεταλλικού ασβεστίου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Σοβιετικής Ενώσεως (ΕΕ L 78, σ. 10).
- 4 Κατόπιν παρατάσεως της ισχύος του προσωρινού δασμού, το Συμβούλιο επέβαλε, με τον επίδικο κανονισμό, από τις 21 Σεπτεμβρίου 1989, οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ 21,8 και 22 % επί των εισαγωγών μεταλλικού ασβεστίου καταγωγής, αντίστοιχα, Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Σοβιετικής Ενώσεως και προέβλεψε την οριστική επιβολή του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ που είχε θεσπιστεί για τις εισαγωγές αυτές.

- 5 Σύμφωνα με τις αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού αυτού, ο κοινοτικός παραγωγός, δηλαδή η Réchiney, και ένας ανεξάρτητος εισαγωγέας (ο οποίος επίσης μεταποιεί το προϊόν), εν προκειμένω η Extramet, ζήτησαν και κατόρθωσαν, μετά την επιβολή του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ, να ακουστούν από την Επιτροπή προς την οποία και υπέβαλαν γραπτές παρατηρήσεις.
- 6 Από τις εν λόγω αιτιολογικές σκέψεις προκύπτει ότι ο εισαγωγέας ισχυρίστηκε κυρίως ότι ο ίδιος ο κοινοτικός παραγωγός είναι ο υπαίτιος της ζημίας που προκλήθηκε, μεταξύ άλλων, λόγω της αρνήσεώς του να εφοδιάσει με μεταλλικό ασβέστιο τον εισαγωγέα, πράγμα που ώθησε τον τελευταίο να υποβάλει καταγγελία στις γαλλικές αρχές για κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως.
- 7 Εξάλλου, στην αιτιολογική σκέψη 24 αναφέρεται ότι ένας εισαγωγέας ζήτησε ειδική εξαίρεση στην περίπτωση που θα ελαμβάνετο απόφαση επιβολής οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και το Συμβούλιο δεν μπορούσε να ικανοποιήσει το αίτημα αυτό.
- 8 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 11 Δεκεμβρίου 1989, η Extramet υπέβαλε αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, ζητώντας να διαταχθεί η αναστολή εφαρμογής του προαναφερθέντος κανονισμού 2808/89, έως ότου το Δικαστήριο αποφανθεί επί της ουσίας. Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε με Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 1990.
- 9 Με Διατάξεις της 17ης Ιανουαρίου και 22ας Μαΐου 1990, το Δικαστήριο επέτρεψε στην Επιτροπή, την Réchiney και τη chambre syndicale να παρέμβουν υπέρ του Συμβουλίου.
- 10 Με απόφαση της 16ης Μαΐου 1991, το Δικαστήριο απέρριψε την ένσταση απαραδέκτου που είχε προτείνει το Συμβούλιο κατά της προσφυγής της Extramet.

- 11 Στην έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση αναπτύσσονται διεξοδικώς τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως, η εξέλιξη της διαδικασίας καθώς και οι ισχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων. Τα στοιχεία αυτά της δικογραφίας δεν επαναλαμβάνονται κατωτέρω παρά μόνο καθόσον απαιτείται για τη συλλογιστική του Δικαστηρίου.
- 12 Προς στήριξη της προσφυγής της, η Extramet προβάλλει τέσσερις λόγους αντλουμένους από σφάλματα που έχουν διαπραχθεί, αντίστοιχα, στον προσδιορισμό των ομοειδών προϊόντων που ελήφθησαν υπόψη κατά τον καθορισμό της κανονικής αξίας, τον προσδιορισμό της ζημίας που έχει υποστεί η κοινοτική βιομηχανία και την εκτίμηση του συμφέροντος της Κοινότητας. Πρέπει, πρώτον, να εξετασθεί ο λόγος σχετικά με τον προσδιορισμό της ζημίας που έχει υποστεί η κοινοτική βιομηχανία.
- 13 Προς στήριξη του λόγου αυτού, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται κυρίως ότι υπαίτιος της ζημίας που έχει υποστεί η Pêcheiney είναι η ίδια η Pêcheiney, εφόσον η εν λόγω εταιρία αρνήθηκε να εφοδιάσει την Extramet με μεταλλικό ασβέστιο. Κατά την Extramet, αν η Pêcheiney είχε δεχτεί να της παραδώσει μεταλλικό ασβέστιο, δεν θα είχε υποστεί, κατά την επιλεγείσα για την εξέταση της ζημίας περίοδο, καμιά μείωση παραγωγής, ενώ οι εισαγωγές από τη Σοβιετική Ένωση και την Κίνα θα είχαν μειωθεί κατά το ήμισυ και δεν θα αντιπροσώπευαν πλέον παρά ένα ασήμαντο μέρος της κοινοτικής αγοράς.
- 14 Εξάλλου, η Extramet υπενθυμίζει ότι ύστερα από την άρνηση της Pêcheiney να της πωλήσει μεταλλικό ασβέστιο κίνησε ενώπιον των αρμοδίων γαλλικών αρχών ένδικη διαδικασία για κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης. Η Extramet φρονεί ότι, στο πλαίσιο μιας διαδικασίας αντιντάμπινγκ, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τέτοιες θίγουσες τον ανταγωνισμό πρακτικές και ότι δεν μπορεί να επιβληθεί δασμός αντιντάμπινγκ αν αυτός έχει ως αποτέλεσμα τη διατήρηση στην κοινοτική αγορά ενός αδικαιολογήτου πλεονεκτήματος προκύπτοντος από σύμπραξη ή κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης, δοθέντος ότι έχουν προσκομισθεί αδιάσειστες αποδείξεις σχετικά με τέτοιες πρακτικές και έχει υποβληθεί σχετική αίτηση ένδικης προστασίας βάσει των κοινοτικών περί ανταγωνισμού κανόνων.
- 15 Συναφώς, πρέπει, καταρχάς, να υπομνηστεί ότι, δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2423/88 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 1988, για την

άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 209, σ. 1), « ζημία καθορίζεται μόνο αν οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ (...) προκαλούν ζημία » στην κοινοτική παραγωγή και « οι ζημιές που προκαλούνται από άλλους παράγοντες (...) δεν πρέπει να αποδίδονται στις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ (...) ».

- 16 Κατά συνέπεια, κατά τον προσδιορισμό μιας ζημίας, το Συμβούλιο και η Επιτροπή υποχρεούνται να εξετάζουν αν η ζημία που πρόκειται να λάβουν υπόψη πράγματι οφείλεται σε εισαγωγές που έχουν αποτελέσει το αντικείμενο ντάμπινγκ και να αποκλείουν κάθε ζημία που προκύπτει από άλλους παράγοντες και ιδίως ζημία που οφείλεται σε ενέργειες των ίδιων των κοινοτικών παραγωγών.
- 17 Περαιτέρω, πρέπει να σημειωθεί ότι το Συμβούλιο, αντικρούοντας την επιχειρηματολογία της Extramet, περιορίστηκε, κατά την ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασία, στο να αναφερθεί στην αιτιολογική σκέψη 15 του προσβαλλομένου κανονισμού, ισχυριζόμενο ότι μια διαδικασία αντιντάμπινγκ, λόγω του ειδικού της χαρακτήρα, δεν εμποδίζει την κίνηση και άλλων διαδικασιών αποσκοπούσων στον κολασμό άλλων θιγουσών τον ανταγωνισμό ενεργειών.
- 18 Όμως, στην αιτιολογική σκέψη 15 του προσβαλλομένου κανονισμού, το Συμβούλιο περιορίστηκε στο να επισημάνει ότι, σύμφωνα με την Επιτροπή, αφενός, η Pêcheiney είχε αντικρούσει τους ισχυρισμούς της Extramet και καμιά οριστική απόφαση δεν είχε εισέτι ληφθεί από τις γαλλικές αρχές στις οποίες είχε προσφύγει η Extramet, καθώς και, αφετέρου, ότι μια έρευνα αντιντάμπινγκ δεν μπορεί να προδικάσει το αποτέλεσμα μιας διαδικασίας που θα έχει κινηθεί σύμφωνα με τα άρθρα 85 ή 86 της Συνθήκης, ενώ, σε περίπτωση που επρόκειτο να διαπιστωθεί παράβαση των κανόνων αυτών, το άρθρο 14, παράγραφος 1, του προαναφερθέντος κανονισμού 2423/88 επιτρέπει την επανεξέταση της επίμαχης διαδικασίας αντιντάμπινγκ.
- 19 Από καμία από τις ανωτέρω αιτιολογικές σκέψεις δεν προκύπτει ότι τα κοινοτικά όργανα εξέτασαν πράγματι το ζήτημα μήπως η ίδια η Pêcheiney συνετέλεσε, με την άρνησή της πωλήσεως, στην προκληθείσα ζημία και κατέδειξαν ότι η ληφθείσα υπόψη

ζημία δεν απορρέει από τους προβαλλόμενους από την Extramet παράγοντες. Επομένως, τα κοινοτικά όργανα δεν πρόβησαν κατά τρόπο ορθό στον προσδιορισμό της ζημίας.

- 20 Κατά συνέπεια, ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από σφάλματα που διαπράχθηκαν κατά τον προσδιορισμό της ζημίας την οποία υπέστη η κοινοτική βιομηχανία πρέπει να γίνει δεκτός και επιβάλλεται η ακύρωση του προσβαλλομένου κανονισμού, χωρίς να παρίσταται ανάγκη να εξεταστούν οι λοιποί λόγοι και επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 21 Σύμφωνα το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα. Δεδομένου ότι το Συμβούλιο ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων και των εξόδων της διαδικασίας λήψεως ασφαλιστικών μέτρων. Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 69, παράγραφος 4, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, η Επιτροπή καθώς και η Pechiney και η chambre syndicale, οι οποίες παρενέβησαν υπέρ του Συμβουλίου, φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2808/89 του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 1989, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές μεταλλικού ασβεστίου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Σοβιετικής Ενώσεως και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβάλλεται στις εισαγωγές αυτές.

- 2) Καταδικάζει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και των εξόδων της διαδικασίας λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 3) Η Επιτροπή, η Réchiney και η chambre syndicale, παρεμβαίνουσες, φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.

Schockweiler

Karpeyn

Mancini

Κακούρης

Murray

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 11 Ιουνίου 1992.

Ο Γραμματέας

J.-G. Giraud

Ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος

F. A. Schockweiler